

619
339 151
620 4

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ

สถานีตำรวจ นครบาลนครเขื่อนขันธ์ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

นายชอม ตาคกราม

วันที่ ๒๕ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็น พยาน

พล.ต.ท. รุ่งทอ โสธรชวโร ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง

อัยการ นายสุธรรม-อัยการ-กับพวก ผู้ต้องหา

ต่อหน้า

พล.ต.ท.แสง จิราวุธรัตน์ รอง ผกก.น.๑๑
ร.ต.อ.ประจวบ เปาอินทร์ รอง สว.จร.สน.จักรวรรดิ

สอบสวนที่ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

บัตรประจำประชาชนเลข

ชื่อ นายชอม ตาคกราม อายุ ๒๗ ปี

ที่ ๒ นบ.๑-๑๑๑๑๑๑๑๑

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

ออกให้ที่ อ.บางกรวย

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ

จว.นนทบุรี

มีเบาะแสหรือมีบ้านเช่าหรือมีบ้านนา ให้ลงตามประเภท)

เมื่อ ๑๑ มค. ๒๕๐๕

รับจ้างเป็นคนเป่ายามใน มธ.

หมก ๕ มค. ๒๕๒๐

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๑๕๖ หมู่ที่ ๑ ตำบล บางคูเวียง

พล.ต.ท. 11599

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน นายจีน ๗ ชื่อกำนัน นายชัน ๗

รอง ผกก.น.๑๑

อำเภอ บางกรวย จังหวัด นนทบุรี

ชื่อบิดา นายประวิติ ชื่อมารดา นางจีน ๗

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบานตนแล้ว

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าขอให้อภัยความผิดความผิดจริงดังต่อไปนี้

ข้ามีภูมิลำเนาที่ตำบลบางคูเวียง ประถมอาชีพรับจ้างเป่ายามอยู่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มาตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๐๔ จนถึงปัจจุบัน การเข้ายามมีการหมุนเวียนเปลี่ยนเวลาดังต่อไปนี้ ๑ เดือนเปลี่ยนครั้งหนึ่ง เช่นถ้าเขาเวรแค่เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. ก็จะต้องเข้าในเวลาอื่นเรื่อยๆไปจนครบ ๓ เดือน จึงจะเปลี่ยนไปเข้าเวรอีกวันหนึ่ง มี ๔ ผลัดต่อ ๒ ชั่วโมง โดยไม่มีวันพักแต่อย่างใด เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๕ ข้าได้เริ่มเปลี่ยนมาเข้ายามผลัดแรกเวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. และจะต้องเข้าเช่นนี้เรื่อยไปจนครบ ๓ เดือน ผู้ที่มาเข้ายามผลัดเดียวกับข้ามีทั้งหมด ๗ คน มี นายบุญสืบ แสงโพธิ์พันธ์ เป็นหัวหน้าชุดมีหน้าที่ตรวจรายยามทั่วไปในมธ. นายชานาญ สะแกคุ้ม เป็นรองหัวหน้าชุดมีหน้าที่เก็บตรวจทั่วไป นายบุญมี วานิชย์ มีหน้าที่เป็นยามประตูทางประตู ประตูหน้าหอประชุมใหญ่ นายคาวเรือง กอองมด มีหน้าที่เป็นยามประจำประตูคานหาหอประชุม

เลือก นายประทุม ตามพินิจ มีหน้าที่เป็นยามเฝ้าประตูทางออกคานท่าพระจันทร์ นายสมพงษ์ มรร
 ทิศฐาน มีหน้าที่เป็นยามประตูคานถนนพระอาทิตย์ และข้าซึ่งทำหน้าที่เป็นรองหัวหน้าชุดและเดินตรวจ
 ทั่วไป ถ้าหากยามประตูไหนไม่มาข้าจะคลงทำหน้าที่แทน ตามปกติประตูประตู/ประตูใหญ่คาน
 หน้าที่ประตูใหญ่และประตูคานหน้าหอประชุมเลือกได้ปิดตายใส่กุญแจเอาโซคนองแฉ่วใส่กุญแจที่โซควย
 มาทอยเคียนแล้ว ไม่ให้คนอื่นเข้าออก แต่ที่ประตูคานถั่วทั้งสองเปิดไว้เฉพาะประตูเล็กซึ่งมีอยู่
 ข้างประตูใหญ่ให้คนเข้าออกได้ เปิดเฉพาะตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ซึ่งเป็นวันทำงาน พอเวลา
 ตั้งแต่ ๒๑.๐๐ น. ก็ปิดจะไปเปิดเอาเวลา ๐๖.๐๐ น. สำหรับประตูคานท่าพระจันทร์และคานถนนพระ
 อาทิตย์ เปิดตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ ถึง ๒๒.๐๐ น. ก็ปิดใส่กุญแจ ตามปกติเมื่อข้าออกเวรยามแล้ว
 ข้าได้พักหลับนอนอยู่ในมธ. โดยนอนพักอยู่ในห้องใต้ถุนคณะเศรษฐศาสตร์ ส่วนอาหารการกินก็ซื้อรับ
 ประทานเอาเอง นานๆจะได้อับนอนบ้านสักครั้งหนึ่ง

เมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๑๐.๐๐ น. ข้าเห็นมีญาติของวีระชน มา

นั่งนอนรวมกันนอกอาหารอยู่ที่ลานโพธิ์ในมธ. จำนวนประมาณ ๕-๖ คน ซึ่งขณะนั้นข้ายังไม่ได้เข้าเวร
 ข้าไม่สนใจและได้ไปที่ห้องพักเพื่อเปลี่ยนชุดเช้าเวรยาม ระหว่างที่ข้าอยู่ในมธ. นั้นข้าได้สังเกตเห็น
 เห็นมีนักศึกษาบางส่วนเป็นส่วนน้อยไม่ยอมเข้าห้องสอบ และทางมธ. ได้ประกาศถ้าผู้ใดไม่เข้าสอบ
 ถือว่าสละสิทธิ์ เมื่อมธ. ประกาศแล้วก็ยังมียุทธศาสตร์กลุ่มที่ไม่ยอมเข้าห้องสอบ ข้าก็ไม่สนใจอะไร
 ก็ไป และข้าได้มาเข้าเวลาแค่เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๐๐ น. ในวันนั้นก็ไม่มีเหตุการณ์อะไร

ต่อมาในวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๔ เวลาประมาณ ๑๑.๓๐ น. ข้าได้มาจากบ้าน
 มาที่ มธ. เพื่อมาเข้าเวรตามปกติ เมื่อมา มธ. ข้าได้เห็นนิสิตนักศึกษาชุมนุมและเปิดอภิปรายที่ลาน
 โพธิ์ในมธ. ขณะนั้นยังมีเวทีถาวรตั้งมีแค่เพียงผู้พูดอภิปรายยืนพูดบนโต๊ะซึ่งตั้งเรียงกันประมาณ ๑ ติว
 และผู้พูดอภิปรายนั้นมีเครื่องขยายเสียงพูด ข้าไม่สนใจจึงก็เดินไปเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวที่ห้องพัก และ

ได้เข้าเวรเวลา ๑๒.๐๐ น. ข้าได้เดินไปรอบๆบริเวณมธ. และได้ยินผู้อภิปรายผู้หนึ่งชื่อนายธงชัย
 วินิจกุล ซึ่งเป็นนักศึกษารัฐศาสตร์ ซึ่งข้ารู้จัก ได้ยินผู้อภิปรายที่ใส่แว่นตาคือพระภิกษุอนุชิตและ
 ภาวชวนสอที่จังหวัดนครปฐม รายละเอียดของคำพูดข้าจำไม่ได้เนื่องจากข้าไม่ได้อินใจ ในขณะที่
 นั้นมีนิสิตนักศึกษาและประชาชนประมาณ ๕๐๐ คนมาชุมนุมกันอยู่ ข้าได้เดินผ่านไปและได้ตรวจรอบๆใน
 มธ. และในขณะที่เดินผ่านไปทางลานโพธิ์อีกครั้งหนึ่งก็เห็นผู้ชุมนุมจะเป็นใครไม่ทราบแสดงเป็นคนถูก

แฉวนคอหอยอยู่กับต้นไม้ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑๐ นิ้วขึ้นอยู่ข้างต้นไม้โพธิ์ คนถูกแฉวนเห็นข้าลอย
 อยู่เหนือพื้น ผู้แสดงจะแฉวนกันอย่างใดข้าจำไม่ได้เข้าไปดูใกล้ๆ คนถูกแฉวนคอหอยรูปร่างเล็กๆอมสูง
 ใบหน้ายาว คางแหลม ที่ใบหน้ามีรอยยิ้มของดูเป็นสีเขียวแบบคนตาย มองดูใบหน้าคนถูกแฉวนคอ
 หอยนี้ไม่เหมือนสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช แต่ร่างกายส่วนเลื้อยขาวขนยาวปล่อยชายเสื้อไว้นอกกางเกง

ส่วนกางเกงขาวสืออะไรจำไม่ได้ ข้าได้ยืนอยู่ครู่เดียวก็เดินผ่านไปเป็นยามรักษาการณประตูประตู
 ประตูคานถนนพระอาทิตย์ และไม่ได้อับมาที่ลานโพธิ์อีกจนกระทั่งออกเวรไปหาอาหารรับประทาน
 จนกระทั่งเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. เสด็จได้กลับเข้ามาพักนอนในมธ. ก่อนจะออกเวรยามในวันนั้น
 ข้าได้ทราบมีคนที่ทุกคนว่านิสิตนักศึกษาได้ไปช่วยไปชุมนุมที่สนามหลวง และเมื่อข้าออกยามแล้วข้า
 ได้เดินออกไปทางสะพานพระปิ่นเกล้า ไปช่วยแม่ยายชายชาวแฉวนที่สนามหลวง ได้เห็นนิสิตนักศึกษา

6
 2
 6
 3
 1052
 2330

ใบปลิวให้การ นายชอม ชาตธำมช ๒

และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว... มิได้มีรับทราบ... ข้าพเจ้าได้เข้าไปยัง... ๒๐๐ เมตร... ๑๔.๐๐ น.เศษ... ๒๖.๐๐ น.เศษ... ๒-๓,๐๐๐ คน... ๒๖.๐๐ น.เศษ...

ต่อมาวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๔๑๔ ในตอนเช้าข้าพเจ้าได้เห็นผู้ชุมนุมได้ชุมนุมกันอยู่ที่ลานโพธิ์

ความเดิม ข้าพเจ้าได้เห็นบ้านไม้โตไม้ใหญ่... ข้าพเจ้าได้เข้าไป... ๑๒.๐๐ น. จนเวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. จึงได้เห็นผู้ชุมนุมเข้ามาชุมนุมกันอยู่ในสนามฟุตบอล... ข้าพเจ้าได้เข้าไป... ๑๔.๐๐ น.แล้วข้าพเจ้าก็ออกไป... ๒๖.๐๐ น. เหตุการณ์ก็ยัง

เป็นเช่นเดิมอยู่ที่ให้การนายชอม

ต่อมาในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๔๑๔ เวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. เห็นข้าพเจ้าที่ขึ้นขึ้นเนื่อง

จากโกยิมเสียงระเบิด ๑ ครั้งดังแรงมาก แต่ไม่ทราบว่าเกิดระเบิดที่ไหน... ข้าพเจ้าจึงได้ไปอยู่ที่ในวัด... ข้าพเจ้าได้เข้าไป... ข้าพเจ้าได้เข้าไป... ข้าพเจ้าได้เข้าไป...

เสียงเป็นปีงไม่ทราบระยะ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๔.๐๐ น. เห็นข้าโคยืนเสียงเป็นกิ่งทนานั้นมากขึ้นในมือ
 จากทิศทางๆและในสนามหญ้าและในป่า มีทั้งเสียงเป็นเป็นซุ่มๆและบี๊ด บี๊ดขึ้น เสียงระเบิดกันมาไม่กี่ และ
 ทางริมแม่น้ำแถวสนามเทนนิสก็มีเสียงเป็นปีง ข้ามองเห็นมีนักศึกษาวิ่งกันฉลไปและมีอีกคนอยู่ในมือ
 หมอบและวิ่งกันไปมา แต่ผู้ที่ปีงนั้นจะเป็นใครข้ามองไม่เห็น หลังจากนั้นข้าโคออกจากคอกแถวโรงศพ
 หนีไปทางทิศที่ไม่ส่วไปทางริมแม่น้ำ มีคนขึ้นถึงนักศึกษาและบรรดาชนพนัมารวมกันอยู่ในบริเวณนี้ข้า
 ประมาณ ๓๐๐ คน มีนักศึกษาดูถึงคนหนึ่งไม่ทราบว่าใครเจ้าหน้าที่ได้ ก็ถือเครื่องขยายเสียงนี่ชื่อ
 ประกาศว่า "อย่ารีบใจในเครื่องแบบเราช่วยเราวิ่ง" พร้อมกับมีนักศึกษาทั้งหญิงและชายมา
 ช่วยกันคนที่หอหนังสือมาทันทีเข้าไปรวมกันที่โรงอาหาร แต่ไม่มีใครยอมเรื่องส่งพวกนักศึกษานี้เหล่านั้น
 ต่อมาข้าเห็นมีเรือพายมาแถวริมถนนมา เจ็ดโหล่นขาสโมหรณ์ข้าเข้าไปโรงพยาบาลศิริโคให้ยวหนึ่ง
 ก็มีประชาชนที่ขึ้นช่ออยู่ที่โหล่นนี้ชื่อเรียกให้เรือพายบ้างข้ามาวิ่ง โคยืนเสียงประกาศด้วยเครื่องขยาย
 เสียงจากเรือสำรวจจนออกให้ทุกคนยกมือขึ้น เจ้าหน้าที่จะไม่ทำอะไรท่าน ผู้ตอบหน้ากันทุกคนก็ยกมือ
 ขึ้นตามประกาศของเรือสำรวจบ้าง และโค้งไปอยู่ที่โหล่นเพื่อให้เรือสำรวจบ้าง พอเรือสำรวจ
 แล่นเข้ามาเกือบถึงโหล่นปรากฏว่าโคยืนเสียงเป็นปีงมาจากบริเวณสนามเทนนิส ดังกล่าวแล้ว เรือสำรวจ
 นำจึงเข้ามาวิ่งประชาชนไม่กี่โคยืนเสียงดังไปอยู่กลางแม่น้ำความเดิม คำว่าในเรือสำรวจไม่กี่โคยืนเสียง
 กับพวกนักศึกษานี้เลย ข้าเห็นเรือสำรวจแล่นอยู่กลางแม่น้ำ ๓ ลำ ข้าโคยืนเสียงเป็นปีงของฝ่าย
 นักศึกษา ข้าใจว่ายังไม่ให้เรือสำรวจบ้างเรืออื่นๆ แต่สำรวจไม่กี่โคยืนเสียงโคยืนเสียง ต่อมาข้าเห็นเรือ
 พายมาแถวสนามเทนนิสและออกขยับอยู่กลางแม่น้ำ และมีคนในเรือพายมาซักมีเรือผู้หนึ่งบอกว่าแม่น้ำไปหาเรือ
 พายมา ข้าจึงได้คิดสนใจว่าจะไปให้เรือพายมาซักมีคนอื่นตามไป ๑-๔ คน เป็นผู้พายทั้งนั้น พอไป
 ถึงโหล่นโรงพยาบาลศิริราชข้าก็กลับพวกที่ขึ้นจากเรือ จึงออกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมไว้ทุกคน และต่อมา
 ตำรวจให้นำข้าและพวกจับไปส่งไว้ที่โรงเรียนตำรวจนครบาลบางเขน หลังจากนั้นข้าไม่ทราบเหตุ
 การอีก ขณะให้การพนักงานสอบสวนได้ให้ข้าดูแผนผังจำลองในบริเวณนี้ก็คือ เหตุการณ์ เหตุการณ์
 ให้การรับว่าแผนผังจำลองที่เกิดเหตุนี้ถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

๑๒๖๖๖๖๖๖

ผู้ที่ขึ้นจากอุทธรณ์รายใจก็มีหลายคนที่ช่วยกันข้าเห็นหน้าตาก็หลายรายที่จะจำไว้แต่ไม่
 ทราบชื่อ คงจำโคยืนเสียงสองคนก็อยากสูรรมากับนายรองขยา สำหรับคณะคนตรีที่ขึ้นบนรถรถกวด
 อภิปราย ข้าจำชื่อโคยืนเสียง คณะกรรมการนั้นจะเป็นรองมหาวิทยาลัยไหนไม่ทราบ คณะผู้ทรงอำนาจ
 เป็นรอง ม.รามคำแหง เพราะโคยืนเสียงประกาศทางเครื่องขยายเสียง นอกนั้นจำไม่ได้

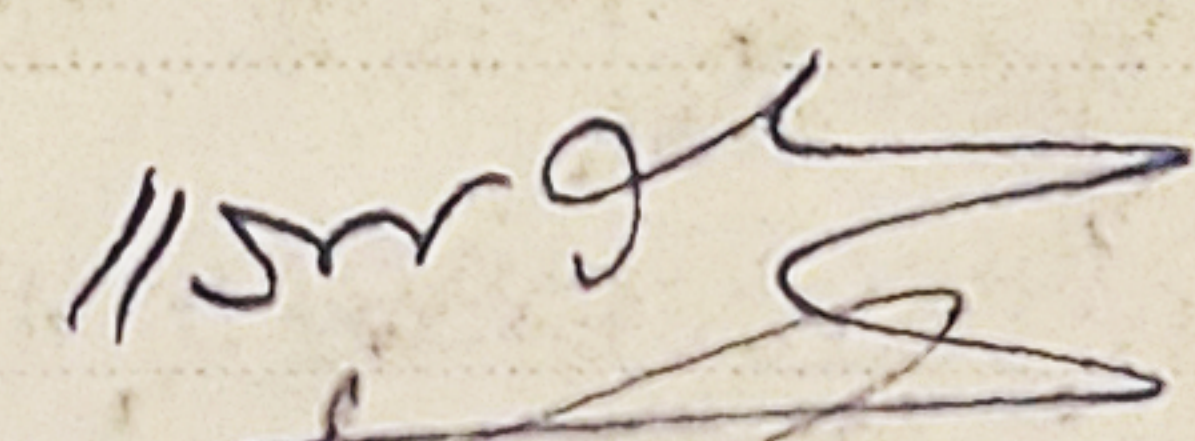
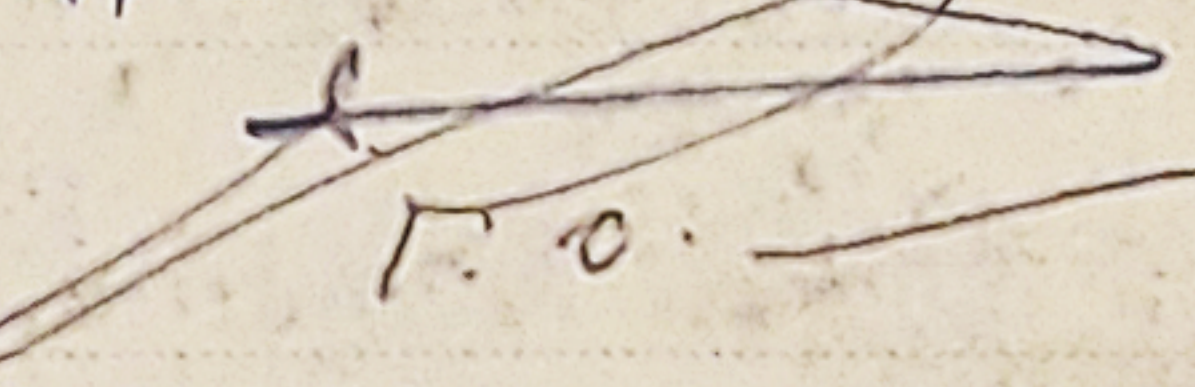
ข้าเห็นนายรองขยาประจำอยู่ที่คอก อมร. ส่วนนายสุรรมมาเห็นไปมาๆระหว่างคอก
 อมร. กับคอกสถานีศึกษา โคยืนเสียงพิมพ์หนังสือกันในคอก อมร. ทุกคนแต่ข้าไม่กล้าเข้าไปดูเพียงแต่
 เก็บยาน เพราะที่ในคอกสถานีศึกษาเป็นสถานที่ชุมนุมของพรรคต่างๆ ข้าเห็นมีประกาศๆเขียนไว้
 ว่า พรรคพุทธอง พรรคนิวประชา พรรคสังคมนิยม พรรคสังคมนิยมปฏิวัติ พรรคคอม
 สหพันธ์นักศึกษาอีสาน โคมพิทักษ์ และมีชื่อหลายชื่อจำไม่ได้ ภายในคอกสถานีศึกษาโคยืนเสียงเป็นห้อง
 งานของพรรคและชุมนุมต่างๆดังกล่าวมาแล้ว ข้าทราบว่า มีพรรคคอมเพียงพรรคเดียวเท่านั้นที่เป็น
 พรรคฝ่ายขวา เนื่องจากมีการนิมนต์พระมาทำบุญกันอยู่ เช่นอนและมีการชักชวนให้นักศึกษาช่วยกันรักษา
 สถาบันของชาติคือชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ส่วนนอกนั้นเป็นพรรคฝ่ายซ้าย เห็นมีการปลุกระดม

ใบต่อคำให้การ นายชอบ ตาคคราม แนนท์

ชักรวนโทนักศึกษาและประชาชนนิยมตั้งชื่อกองนิสิต และยังมีหนังสือเผยแพร่ชื่อกองนิสิตแก่นักศึกษา
ประชาชนอีกด้วย ข้าพเจ้านั้นยังสืบโดยพรให้นิสิตตั้งชื่อกองนิสิตได้ไว้ในที่สถานศึกษาเป็นจำ
นวนมาก ข้าพเจ้านั้นมาจากไทย สำนักรวมผู้รวบรวมกับนายของชักรวน เป็นพวกฝ่ายซ้าย

การชุมนุมทุกครั้งในระแวกหัวน้ำคั้นหลังจากที่ยุคนายเกรียงกมล เสด็จไปโรมัน เป็น
เสนาธิการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยพ่นถ่านหนึ่งไมล์ ข้าพเจ้านั้นนายสุธรรมและนายของชักรวน
เป็นหัวหน้าจัดให้มีการชุมนุม ส่วนเรื่องอาหารการกินของผู้ชุมนุมข้าพเจ้านั้นมีชื่อชาวสยามได้ไว้ได้ตั้ง
ศูนย์กลางอังกฤษ ซึ่งเป็นใต้วงโคง กิ่งละประมาณ ๑๐ กระสอบพร้อมทั้งเครื่องครัวและวัตถุดิบที่จะ
ทำกับข้าว เช่น น้ำปลา ไข่ หมกไม้ ฯลฯ และโธสถานที่ตั้งครัวเป็นที่ทุ่งคอกแจกจ่ายอาหารให้กับผู้มาร่วม
ชุมนุมที่รับประทาน เมื่อหมดแล้วก็จะตั้งมาเพิ่ม สืบคิดอยู่เรื่อย ๆ การชุมนุมจะนานสักเท่าไรก็มีให้รับ
ประทาน ข้าพเจ้านั้นมีการเลี้ยงอาหารวันละ ๑ มื้อ เข้า ถวายวัน เช่น เห็นหน้าชุมนุมจะเอาเงินจาก
ไทยมาหรือชาวไม่ทราบ ในระหว่างที่มีการชุมนุมข้าพเจ้านั้นเคยเห็นนักศึกษาหญิงชายไปนั่งกอดรัดกันที่บริเวณริม
แม่น้ำคั้นและชวรายสินธุ์ แต่จะมีการร่วมประเวณีกันหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าไปดู และข้าพเจ้าเคยได้ยินพวก
มีหน้าที่รักษาความสะอาดในบร. พูดกันว่าชุมนุมที่โรมันอยู่ใกล้น้ำคั้น (ถูกคุมคาม) ที่ไหนก็ตั้งไว้ทั่วไป
แต่ข้าพเจ้าไม่เคยเห็น สำหรับเครื่องขยายเสียงที่เป็นตัวทำเสียงข้าพเจ้านั้นมีติดอยู่รอบมธ. ข้าพเจ้านั้นทราบว่า
ผู้จัดให้มีการชุมนุมมาจากไทย เป็นความจริง

อ่านไล่ทั้งเนื้อว่าถูกต้อง

ลงรับ	๑๖๐๗ ๓๗๖๖	ชยาน
ลงชื่อ	ท.ค.ท. 	ชกบธาน
ลงชื่อ	ร.จ.จ. 	พิมพ์, อาน

625 624 292 (5)

ใบคำให้การ นายรอบ ความความ ๖๒๗๑ แยกที่ ๔ ๕

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

พฤษภาคม ๒๕๑๔

วันนี้ข้าพเจ้าได้ให้การเพิ่มเติมต่อหน้าพนักงานสอบสวน ข้าพเจ้าสาบานตนแล้วขอให้การด้วยความสัตย์จริงดังต่อไปนี้ พวกหน่วยรักษาความปลอดภัยของนิสิตนักศึกษาที่มาชุมนุมและเห็นมีถืออาวุธปืนพกสั้นและอาวุธอื่น ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นมีทุกครั้งที่มีการชุมนุมในมธ. โดยเฉพาะในการชุมนุมเมื่อวันที่ ๔-๕ ตค. ๖๔ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว อาวุธปืนพกที่ผู้รักษาความปลอดภัยถือกันนั้น เป็นปืนพกลูกไม้ของแบบตำรวจไซ้ สลักดองยาวประมาณ ๔ นิ้ว เห็นมีติดกันหลายคน แต่อยู่ที่ถืออาวุธปืนนั้นข้าพเจ้าไม่รู้จักชื่อเลย แต่เห็นหน้าอีกหรือภาพถ่ายข้าพเจ้าพอจะจำได้ เป็นบางคน

พวกหน่วยรักษาความปลอดภัยของนิสิตนักศึกษาในมธ. ใ้แบ่งกันมาทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจคนอาวุธของยูนิเวนในมธ. ที่ประตูทางเข้าท่าพระจันทร์และประตูทางออกประตูใหญ่ ทุกครั้งที่มีการชุมนุมในมธ. ผู้ทำหน้าที่ตรวจคนอาวุธมีทั้งผู้หญิงผู้ชาย ข้าพเจ้าเห็นหน้าและภาพถ่ายพอจะจำได้บ้างเป็นบางคน ผู้ทำหน้าที่ตรวจคนข้าพเจ้าไม่เห็นถืออาวุธเห็นแค่ถือยามหรือเป้สีเขี-ยวแบบทหารบกทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่รู้สึกงำของที่อยู่ในยามหรือเป้เป็นของหนักข้าพเจ้าใจว่าคงจะเป็นอาวุธปืนชนิดโคโรนิตหนึ่ง ส่วนประตูด้านอื่นไม่มีการตรวจคนเพราะไม่ค่อยมีคนเข้า ในการชุมนุมของนิสิตนักศึกษาทุกครั้งจะมีอาจารย์คนหนึ่งผู้ใดให้การสนับสนุนหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ ข้าพเจ้าทราบว่ามีการข่มขู่ คบขัน เป็นรองอธิการบดีฝ่ายนิสิตศึกษา มธ. ซึ่งมีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของนักศึกษา แต่จะให้การสนับสนุนอย่างใดหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ และจะเป็นผู้อนุญาตให้นิสิตนักศึกษาประชาชนเข้าไปชุมนุมในมธ. หรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ

ข้าพเจ้าเห็นภาพของคนแสดงถูกแหวนคอที่เหมือนกับสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชจากหนังสือพิมพ์ดาวสยาม เมื่อวันที่ ๖ ตค. ๖๔ พอข้าพเจ้าเห็นก็ทราบทันทีว่าการแสดงแหวนคอครั้งก่อนนั้นได้แสดงที่บริเวณลานโพธิ์ ซึ่งเป็นที่ชุมนุมของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาประชาชนตั้งแต่ได้ทราบมาแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ ในภาพนั้นจะแสดงตั้งแต่เมื่อไรข้าพเจ้าไม่เห็น ผู้แสดงเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชนั้นจะเป็นใครข้าพเจ้าไม่ทราบ เพราะในภาพดูไม่ออก แต่ภายหลังข้าพเจ้าได้ทราบจากหนังสือว่าผู้แสดงถูกแหวนคอที่เหมือนสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชนั้นชื่อ นายอภิสิทธิ์ บัณฑุกิติ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่เคยรู้จักกับนายอภิสิทธิ์มาก่อน

อาวุธที่นิสิตนักศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้รักษาความปลอดภัยจะใคร่รับมาจากใครหรือจากไหนข้าพเจ้าไม่ทราบ และการลำเรียงอาวุธปืนเข้ามาในมธ. ใ้ใครบ้างข้าพเจ้าก็ไม่ทราบเช่นเดียวกัน เพราะในวันหนึ่งๆมีรถยนต์ต่างๆของข้าราชการของนิสิตนักศึกษาของประชาชนและของอาจารย์เข้าออกวันละจำนวนมาก รถเหล่านั้นจะได้ลำเรียงอาวุธเข้ามาด้วยหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ

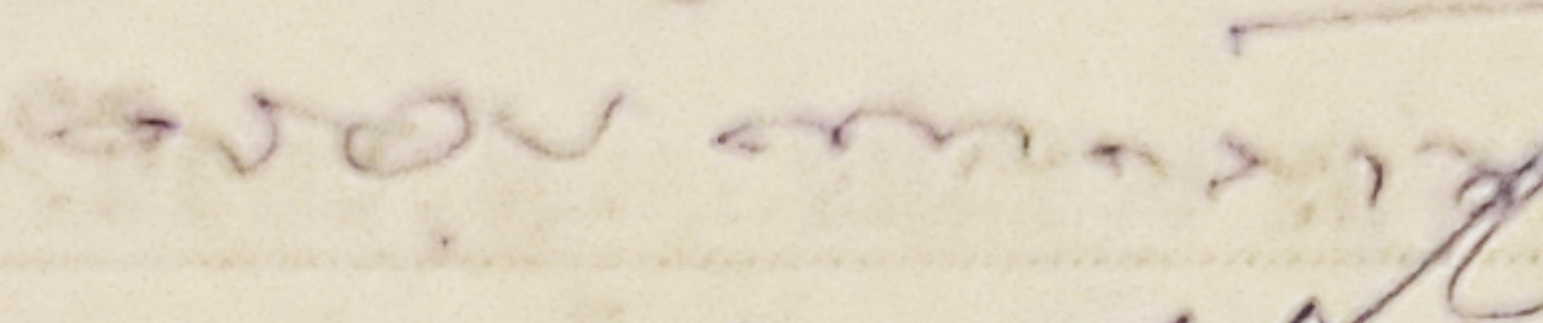
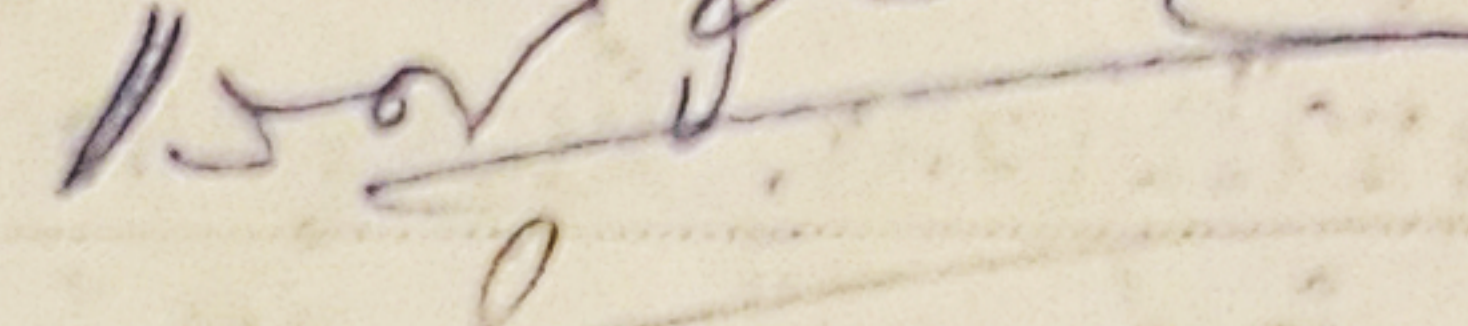
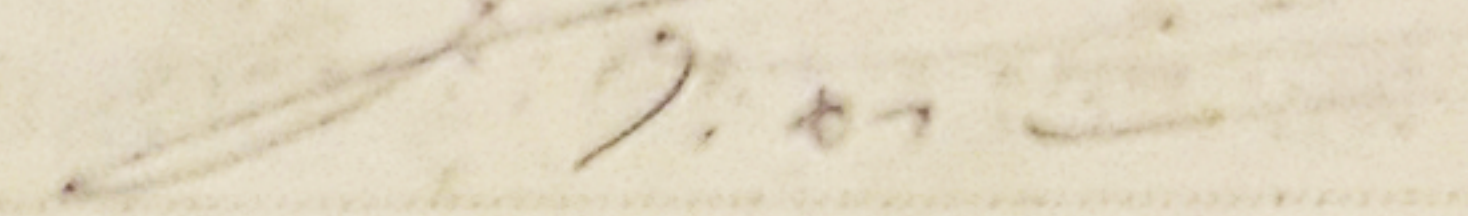
ในขณะที่ข้าพเจ้าพร้อมด้วยประชาชนนิสิตนักศึกษาหลบหนีไปอยู่ที่บริเวณหน้าตึกสโมสรอาจารย์ริมแม่น้ำเจ้าพระยา เพื่อจะหลบหนีไปทางฝั่งโรงพยาบาลศิริราชในวันเวลาเกิดเหตุเมื่อวันที่ ๖ ตค. ๖๔ ดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว มีนักศึกษาหญิงคนหนึ่ง เป็นคนซุกควายเครื่องขยายเสียงมือถือประกาศให้ผู้ที่หนีต้องเรือของตำรวจน้ำซึ่งจะเข้ามาจับที่ไปว่าจะไปเรือโจรในเครื่องแบบเราไม่ช่วยเราจริง

และขอได้ไปรวมกันที่โรงอาหารนั้น ผู้ใดจะเป็นใครซ้ำไม่ทราบซ้ำพอจำได้ ถ้าได้เห็นตัวจริงหรือ
ภาพถ่ายซ้ำจำได้ ในขณะนั้นนักศึกษาหญิงคนดังกล่าวผู้นั้นไม่มีใครเชื่อได้มีนักศึกษาชายประมาณ ๕-๖ คน
ช่วยกันต้อนผู้ที่จะพอนอนให้เขาไปรวมกันที่โรงอาหาร ผู้ที่ต้อนนั้นซ้ำจำไม่ได้ และไม่ทราบว่าชื่ออะไร
และไม่ได้อยู่ที่เขาไปในโรงอาหาร ความประสงค์ของนิสิตนักศึกษา

คนที่พระภิกษุผู้นอนมาจะเข้ามาวบรวมประมาณ ๑-๒ วัน ซ้ำจำเห็นนิสิตนักศึกษา

เข้าไปสวดเครื่องหรือข้อความต่อคำพระภิกษุผู้นอนมาและต่อคำนบเข้จการปิดโธ่ที่ความกำพง มธ. ความค้นไม่
ข้างคิดในมธ. และนอกบริเวณช.ทั่วไป ซึ่งเป็นการกระทำของพวกศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
แต่ไปสวดเครื่องดังกล่าวไ้หน้าเอามาจากภายนอก เห็นถือเข้ามาเป็นมัทๆ ผู้ที่ถือเข้ามา
จะเป็นใครซ้ำไม่ได้ เป็นความจริง

อ่านให้ดังแล้วรับว่าถูกต้อง

- ลงชื่อ พยาน
- ลงชื่อ พ.ค.ท. สอบสวน
- ลงชื่อ ร.ค.อ. พิมพ์, อ่าน